

OŚLACHCIĆ (26) *vb pf*

oślachcić (24), **oszlachcić** (2) *KochFrag, OrzJan.*

-łl- (14), -śl- (8), -sl- (2).

o oraz a jasne (w tym w a 1 r. błędne znakowanie).

inf oślachcić (8). ◇ *praet* 2 sg m -eś, -ś oślachcił (3). ◇ 3 sg m oślachcił (10). *f* oślachciła (1). *n* oślachciło (1). ◇ 3 pl m pers oślachcili (1). ◇ *con* 3 sg m by oślachcił (1). ◇ 1 pl m pers byśmy oślachcili (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn).

Uświetnić, ozdobić, przydać blasku; glorificare PolAnt; condecorare, decorare, distinguere, exornare, ornare Cn [w tym: kogo, co (23)] (25) : RejZwierc 52v; Vmiałował go [św. Antoniego Opata] Pan y ośláchcił go. Szátą chwały przyodział go. LatHar 447.

oślachcić kim (1), czym (15): TarDuch C8v; FalZiołUng 119; Aczkołwyek przodkowie W. M. wielkimy cznotamy mężnim riczerftwem/ y flachetnimy vczinki dom swoy wiśłoki y riczerfki rodzay oflachczili y potomkom swym flachetną sławę pośłobie zořtawily SeklKat A2v; GliczKsiąż F2v; Bo on [Rej] prawie ten ięzyk z nowu poloruie/ Który iuż był tak zgrubiał ktoż tego nie czuie? Y ofłáchcił gi piśmy swemi rozlicznymi RejAp [Ff5]; KuczbKat 20; BiałKaz K3; KlonŻal A4v; WerKaz 279; Ale y ziemiá nie iest bez swoiéy ozdoby/ Bo y tę Bóg ofzláchcił dziwnými spofoby: To/ górami/ to láfy/ to kryřtáłowými Rzékámi: to łákámi pięknie kwitnącémi. KochFrag 22; Bo komużeś Wáłzá Kró: M. tę Koronę Polšką/ témi tak świętými práwy/ y obyczáymi tak pobożnými ofzláchcił? OrzJan 96; Dziękię tobie/ żeś mię do Chrztu ś. przypuścił/ y prawdziwey á powřzechney wiáry poznániem ośláchcił. LatHar 26, 34, 42, 548, 674.

W połączeniu szeregowym (1): Opuścił że tám pan Kryřtus y duch śwyęty kořcyoł/ który tak vmiłował/ ofłáchcił/ opátrzył/ y vbefpyeczył/ yákoś wyśłłsey slyśłá? KromRozm II v4.

W przeciwstawieniu: »oszpecić ... oślachcić« (1): Bo ielli tę [duszę] ofzpeciłř nie mnimay áby cie ciáło ozdobić álbo ofłáchcić miáło? RejZwierc 148.

W porównaniu (1): Iezu ktorys tenże kořcioł wielebnymi świętořciami iako oblubienicę ochedożoną zaponami oflachcił. TarDuch C8v.

Zwrot: »zacnie oślachcić« (2): O błogofłáwionyř Pan Bog oycow nářzych/ który dał nieco takowego w serce Krolewřkie/ áby thák zacnie ofłáchcił Dom Páńřki [ut glorificaret domum Domini] który iest w Ieruzálem. BibRadz 1.Esdr 7/27; Iedne cnotá z baczeniem zacnie ofłáchciłá/ Drugie wrodzona głuposć ná wieki zmamiłá. Prot D4v.

Szeregi: »(i) (o)zdobić i (a, albo) oślachcić« (7): GliczKsiąż F2v; KuczbKat 20; A do tego iuż y ine cznoty řnádnie przypáść będą mogły/ ktore káždy řtan ná wřzem nadobnie ozdobić y ofłáchcić mogą. RejZwierc 15, 19, 148; BiałKaz K3; WerKaz 279.

»uczcić i oślachcić« (1): iedno ábyřmy ofobámi nářzemi ozdobili y ofłáchčili ten včzynek Bořki/ który řam Pan včźcić y ofłáchcić raczył WerKaz 279.

»ukoronować a oślachcić« (1): Abowiem on [Pan] odnowił długoć żywotá twoiego/ [...] á prawie vkoronował á ofłáchcił powážnoć głowy twoiey/ rozliczne řwe ná niey dobrodzieyřtwá okázuiąc. RejPs 150.

»zbogacić i oślachcić« [*szyk 1:1*] (2): náyduie fię dárow Bożych nie máło/ ktoremi cię Pan BOg tway zbgácił y ośláchcił. *LatHar* 674, 34.

Synonimy: ozdobić, uczcić.

Formacje współrdzenne cf 2. ŚLACHCIĆ.

Cf OŚLACHCENIE, OŚLACHCIONY

EW